

DR. J. H. GUNNING J.Hz.

1881 — 11 DECEMBER — 1931

HET IS TER GELEGENHEID VAN HET gouden predikantsjubileum van Dr. Gunning, dat wij eenige gedachten aan den bekenden redacteur van „Pniël” willen wijden.

Dr. Gunning is een spontaan man; hij verrast ons telkens met zijn pennevruchten, die tintelen van leven en niet zelden ook van gezonden humor.

Zijn opstellen zijn vlot geschreven en de stijl is geniaal. Het is merkwaardig, hoe deze man door schijnbaar nietige voorvallen, door een vluchtig neergeschreven courantenartikeltje, geïnspireerd kan worden tot het schrijven van lezens- en behartigenswaardige artikelen.

Zijn werk in en door „Pniël” heeft rijke vruchten afgeworpen; vaak waren zijn getuigenissen de aanleiding tot persoonlijk contact met de lezers van zijn blad, eerst door middel van briefwisseling en niet zelden later gevolgd door een persoonlijke ontmoeting en een gesprek van hart tot hart. Zijn teer gemoed en warm hart maken hem bij uitstek geschikt om voor velen een raadgever en geestelijke leidsman te zijn, terwijl de liefde tot zijn Heiland hem dringt tot spreken en schrijven over het verlossingswerk, door Jezus Christus volbracht.

Als prediker neemt hij een geheel eigen plaats in. Een bijzondere bekoering gaat er van zijn prediking uit; ze boeit van 't begin tot aan het einde, ze houdt u vast, ge gevoelt, dat de spreker als 't ware vlak bij u staat, uw nooden begrijpt en doorleeft. Hij tracht ze u te doen zien in het licht der eeuwigheid en ge gaat getroost en bemoedigd weer uw weg.

Dr. Gunning tracht echter ook in zijn prediking de kennis der Heilige Schrift te bevorderen. Steeds dringt hij aan op het meebrengen van den Bijbel, het mede-lezen der pericopen, die hij altijd uit de Statenvertaling voorleest, maar, zoo noodig, gaarne uit den grondtekst toelicht.

Vele Bijbelboeken heeft hij in Bijbellezingen en ook in preeken in hun geheel verklaard, o.a. Romeinen, Efeze, de Openbaring, altijd trachtend de Bijbelschrijvers te doen verstaan in de omlijsting van hun tijd, maar daarna schetste hij diezelfde mannen in hun beteekenis voor onzen tijd. Zijn vraag was immer: wat hebben Amos, Jesaja, Mattheüs, Paulus, ons, Christenen der 19^e en 20^e eeuw, te zeggen?

Ofschoon hij het dogma der kerk liefheeft, preekt hij nooit dogmatisch; alles betreft hij op *Christus*. Wat Christus niet naar voren brengt, heeft voor hem weinig waarde.

Dr. Gunning voerde ook een onafgebroken strijd tegen onbetamelijkheden in de kerk. Het collecteeren onder den dienst vond hij storend; het ophouden van den hoed door de mannen, het dragen van handschoenen bij het Avondmaal, kortom alles wat met de heiligheid van Gods Gemeente onverenigbaar is, was hem tot hartgrondige en niet altijd zachtmoedig geuite ergernis.

Wie hem niet goedgezind is, zal tegen het feit bezwaren hebben, dat Dr. Gunning zich overal kan aanpassen, maar wie van hem houdt, begrijpt het best, dat hij zoowel in een vergadering van heilssoldaten zich op zijn plaats gevoelt als in Zweden in een „misgewaad” den hoog-Lutherschen eeredienst kon leiden.

Ik schrijf hier van Zweden, maar ook op zijn vele andere reizen in 't buitenland verbond hij zich vaak

tot het houden van een preek of een Bijbellesing. Zijn groote talenkennis stelde hem in staat in verschillende streken in de landstaal een kerkdienst te leiden, al was hij er zich wel van bewust, dat zijn toespraak niet in alle opzichten den toets der gramatica kon doorstaan, maar hij zeide wel eens: „Onze lieve Heer vergeeft mij mijn taalfouten wel, en dan moeten mijn hoorders óók maar tevreden zijn.”

Een aardig voorval uit zijn leven wil ik u hier nog mededeelen. Op zekeren dag — het is al lang geleden, ten tijde van het maken van den tunnel door den St. Gotthardt — kwam hij in Biasca, om daar den Evangeliedienst bij te wonen. De kerk was stampvol, maar er werd niet begonnen. Toen na een kwartier nog geen predikant verscheen, stond Dr. Gunning op en vroeg aan den koster of er geen dominee was.

Nu, die bleek plotseling voor een sterfgeval in zijn familie te zijn weggeroepen en de dienst zou niet doorgaan.

Toen trad Dr. Gunning naar voren en zei in 't Italiaansch: „Waarde vrienden, ik ken alleen een beetje de taal van Dante, maar die verschilt nogal van uw tegenwoordige spreektaal. Ik ben predikant en voel den plicht, althans te beproeven u sterking uit Gods Woord mee te geven.

„Laat ons nu afspreken, dat ik begin tot u te praten en dan zal ik spoedig vragen of ge mij verstaat. Zoo niet, zegt het dan gerust, dan lees ik het Onze Vader en den zegen u voor en gaat gij naar huis; zoo ja, dan zal ik trachten u een weinig bezig te houden met de Goddelijke boodschap des heils.”

Na eenige minuten vroeg hij: „Verstaat gij mij, vrienden?” en met Zuidelijke levendigheid riepen zij van alle kanten: „Si, si, fratello, ga voort, ga voort!” En zoo sprak hij een uur over den verloren zoon, tot vreugde van zijn hoorders en tot blijdschap en zegen van zijn eigen hart. ☩

Dit jaar is voor Dr. Gunning wel van bijzondere beteekenis, want niet alleen, dat wij met hem dankbaar mogen herdenken zijn vijftig jaren noesten arbeid als herder der zielen, hij mag ook terugzien op een halve eeuw van gelukkige echtverbintenis en op een veertigjarig bestaan van „Pniël.” In Juni mocht hij zijn gouden

promotiefest vieren en wij brachten hem dank voor de resultaten van zijn studie, welke hij, in vele geschriften vervat, het licht deed zien.

Maar bovenal brengen wij Gode den dank, dat Hij hem tot zoo velerlei arbeid in staat heeft gesteld, hem zijn gaven en talenten deed gebruiken in dienst van zijn Zender en ook zijn hart gestemd heeft tot den uitroep: „Wien heb ik nevens U in den hemel? Nevens U lust mij ook niets op aarde. Bezwijkt mijn vleesch en mijn hart, zoo is God de rotssteen mijns harten en mijn deel in eeuwigheid!”

Ir. H. VOORHANZ

Wetenswaardige hygiënische zaken

Verzameld door Dr. J. V.

Iedere zuigeling heeft recht op borstvoeding. Ziekte en sterfte zijn onder borstkinderen veel lager dan onder fleschkinderen. Een moeder, die haar kind wel kan zoogen, maar het niet doet, brengt haar kind in gevaar. Er zijn maar weinig moeders, van wie de dokter moet verklaren, dat zij niet in staat zijn, haar kind te zoogen.

De bereiding, verpakking, bewaring, behandeling en het vervoer van brood mogen niet plaats hebben door personen, die lijden aan zweren, etterende wonden of huidziekten aan het hoofd en aan de handen of armen.

Melk moet voldoen aan de volgende eischen: zij moet gewonnen zijn van melkvee, waarvan de uiers en hun omgeving vóór het melken zorgvuldig gereinigd zijn; zij moet onmiddellijk na het melken uit den stal verwijderd en doelmatig gefiltreerd worden.

GOED NADENKEN EN ANTWOORDEN

In de oorlogsjaren lag er in een garnizoen een sterke bezetting: 5750 man. Deze bestond uit tweemaal zooveel artilleristen en twintigmaal zooveel infanteristen als het korps cavalerie aan manschappen telde.

Gevraagd: Uit hoeveel man bestond elk dezer wapens?
Antwoord in het volgende nummer.

Naar een schilderij van Van Diest

ARM KINDJES BEDE

Meewarig zucht, bij Blondjes handenvouwen
En 't stil geprevel — zoet geheim! — vóór 't Amen,
De schaamle moeder, wijl zij moet beschamen
Met leege handen Blondjes vroom vertrouwen.

Haar rest geen munt voor feestlijk vreugdberamen,
In brandende oogen voelt zij tranen dauwen.
Maar Blondje, ál blozen, pakt, bij schemergrauwen,
De ruige werkhand: — „Kom! wij zingen samen!”

Als Blondje galmt: — „De maan schijnt door de boomen!”
Daar klopt de Sint — Wat tilt zij van den drempel?

O Blondje wist: die mooie pop zou komen!
En juicht. —

In de arme kluis, gewijd tot tempel,
Bidt, dankbaar, Moeder voor wie werd verkoren,
De stille bée van Blondje te verhooren.

Hélène Swarth

